

POKAŽI NAM OČETA

(Jn 14,1-12)

Slovenski pogovor pravi: »Kakršen oče, takšen sin.« Pa nima v mislih toliko zunanje, telesne podobnosti, potez obraza, tudi ne samo značaja. Meri predvsem na tisto, kar oče da svojemu sinu (seveda tudi hčeri) iz svojega notranjega bogastva, ki si ga je sam pridobil z vzgojo in samovzgojo, kot veren človek z oblikovanjem svoje osebnosti po načelih evangelija. V polnem pomenu ta pregovor velja za Boga Očeta in njegovega Božjega Sina, na človeški ravni se uresniči le deloma. Če je oče dober, pravimo: škoda da se sin ni vrgel po očetu! Tako govorimo, vendar vsak pameten človek ve, da se noben otrok ne »vrže« samo po starših, saj so poleg družinskih še nešteti drugi vzgojni vplivi. Psihologi in sociologi pravijo, da otrok že od najnežnejše dobe največ znanja in navad, dobrih in slabih, pridobi s posnemanjem, ki mu je prirojeno. Gotovo to še bolje kot učenjaki veste vsi, ki ste očetje in matere in ste svoje otroke ljubeče spremljali od trenutka spočetja dalje. Zaradi svoje telesne povezanosti z njim je otroku bliže mati, vendar otrok potrebuje tudi bližino očeta.

Klic po očetu prihaja že iz drobnega srca dojenčka, čeprav ga ni slišati. Način življenja, ki se pokaže šele v odraslih letih, ima svoje korenine v odnosu dojenčka do očeta. Tudi zmožnost verovanja in zaupanja v Boga mora izvirati od tod.

Francoski jezuit Aime Duval je pred nekaj desetletji oznanjal z verskimi popevkami ob spremljavi kitare. Pripovedoval je, da mu je o Bogu največ povedal zgled očeta, ko so zvečer skupaj molili. Videl ga je, kako kleči, glavo ima v dlaneh in zbrano moli. In otrok je razmišljal: »Glej, kako je moj oče, ki je tako močan, da obvlada par volov, ki se prav nič ne boji župana in drugih veljakov, pred Bogom čisto majhen. Bog mora res biti zelo velik, ker moj oče pred njim kleči, pa tudi zelo prisrčen prijatelj, ker moj oče z njim govori kar v svoji delovni obleki.«

Marsikdo ima najbrž lepe spomine ne samo na svojo mamo, ampak tudi na svojega očeta, kar v nas spodbuja globoko hvaležnost. Jezusa, Božjega Sina, prosimo, naj nam vsem vsak dan pokaže svojega Očeta, da bi si kot bratje in sestre pomagali med seboj. Najprej v družinah!

Po: S. Čuk, Misli srca

*Jezus mu je dejal:
»Jaz sem pot,
resnica in življenje.
Nihče ne pride k Očetu
drugače kot po meni.
Če ste spoznali mene,
boste spoznali
tudi mojega Očeta.
Od zdaj ga poznate
in videli ste ga.«
(Jn 14,6-7)*

BOGOSLUŽJE V ČASU EPIDEMIJE

Spoštovani verniki!

V prejšnji številki Andrejevega lista, ki ga lahko najdete na spletni strani <https://zupnija-prebold.si/sv-andraz-nad-polzelo/> so zapisana navodila, kako naj duhovniki obhajamo svete maše z verniki. V teh navodilih je zapisano, da mora vsak *verniki ob vstopu v cerkev nositi svojo zaščitno masko oz. temu primerno zaščito (šal, ruta ipd.) in si razkužiti roke z ustreznim razkužilnim sredstvom.*

Verniki morajo v cerkvi in v klopih ohranjati medsebojno varnostno razdaljo, zato so klopi označene, kje se sedi. Vsaka druga vrsta je prazna. Te omejitve ne veljajo za družine oz. osebe, ki živijo v istem gospodinjstvu. Ko člani ene družine oz. iz istega gospodinjstva pridejo k sveti maši naj se ti usedejo v isto klop, zato do preklica teh navodil ne bomo upoštevali sedežnega reda in sedeli v tisti klopi, kjer ste vajeni. Usedete se tja, kjer je označeno in prosto.

Maske nosijo vsi sodelavci pri bogoslužju, razen duhovnika.

Pri sveti maši je ljudsko petje. Sodelovanje pevskega zbora ni dovoljeno zaradi bližine med pevci.

Pri nedeljskih in prazničnih sv. mašah se bo sv. sveto obhajilo delilo po sklepnem blagoslovu. Med samo delitvijo svetega obhajila se poje sklepna pesem. Ko boste prihajali k svetemu obhajilu upoštevajte razmak med verniki, ki naj bi bil vsaj 1,5 metra. Po prejemu sv. obhajila greste ven iz cerkve skozi zakristijo in se ne vračate v klop. Otrokom, ki še niso bili pri sv. obhajilu ne bom na čelo naredil znamenje križa, ampak samo od daleč.

V želji, da bi se lahko vsi redno udeleževali nedeljskega bogoslužja, zato bo odslej naprej *nedeljska sv. maša tudi ob sobotah ob 18. uri*. Prosim vas, da se nekako razvrstite in eni pridete v soboto zvečer, drugi pa v nedeljo zjutraj. Vse sv. maše, ki so bile naročene v času karantene so bile opravljene.

Ker so izredne razmere, zato se poskušajmo prilagoditi tudi tem novim navodilom. Več o tem imate zapisano na spletni strani župnije <https://zupnija-prebold.si/navodila-slovenskih-skofov-za-vzpostavitev-javnega-bogoslužja>.

V mesecu maju ne bo skupne šmarnične pobožnosti za otroke, zato je na spletni strani župnije Prebold nova rubrika: **ŠMARNICE**. V tej rubriki so zapisane litanije Mater Božje in vsak dan sproti je dodana šmarnična zgodba za otroke in tudi za odrasle. Najdete jih na <https://zupnija-prebold.si/smarnice/otroci/> ali <https://zupnija-prebold.si/smarnice/odrasli/>

PODELITEV ZAKRAMENTA SV. BIRME

»Podeljevanje zakramenta birme je zaradi osebnega stika med birmancem in birmovalcem preloženo na jesenski čas oz. čas po začetku novega veroučnega leta. Vse birme v Sloveniji, ki so bile predvidene v tem spomladanskem času (od velike noči do začetka julija) so prestavljene na jesenski čas.

SVETNIK TEDNA

FATIMSKA MATI BOŽJA, 13. maj

Trinajsti dan meseca je bil dan Marijinih prikazovanj trem pastirčkom v Fatimi na Portugalskem leta 1917. Bilo jih je šest: od 13. maja do 13. oktobra. Francek in Jacinta, brat in sestra, sta bila takrat stara devet, oziroma sedem let in Marija jima je izpolnila obljubo, da ju bo kmalu vzela k sebi: Francek je umrl leta 1919, Jacinta pa 1920. Papež sv. Janez Pavel II. ju je 13. maja 2000 v Fatimi razglasil za blažena. Lucija je umrla leta 2005 v starosti 94 let. Ob zadnjem Marijinem prikazanju, 13. oktobra 1917, se je zgodil čudež s soncem: »Ko smo se 13. maja 1917,« piše Lucija, »na pobočju nad Irijsko globeljo z Jacinto in Franckom igrali, smo nenadoma videli nekakšen blisk. Bilo je okoli poldneva. "Bolje je, da gremo domov," sem rekla sestrični in bratrancu, "bliska se. Najbrž bo nevihta." In zagnali smo ovce po bregu navzdol proti cesti. Ko smo prišli nekako do sredine pobočja, blizu velikega grma, smo zagledali drugi blisk. Ko smo naredili še nekaj korakov, smo videli nad hrastičem Gospo, oblečeno v belo, ki je sijala bolj ko sonce. Presenečeni smo obstali. Bili smo ji tako blizu, da smo stali v luči, ki jo je obdajala in se širila iz nje. Morda smo bili od nje oddaljeni poldrugi meter. Tedaj nam je Marija rekla: "Ne bojte se. Nič hudega vam ne bom storila." "Odkod si?" sem jo vprašala. "Iz nebes." "In kaj želiš od mene?" "Prišla sem vas prosit, da bi prihajali sem trinajstega v mesecu ob tej uri šest mesecev zaporedoma." "Bom šla tudi jaz v nebesa?" "Da, boš." "In Jacinta?" "Tudi ona." "Pa Francek?" "Tudi on, vendar mora zmoliti še veliko rožnih vencev"«.

SKRB ZA CERKEV

*Od 11. do 17. maja čistijo in krasijo cerkev:
Klemenčič, Andraž 24, in Sitar, Andraž 22.*

MAŠNI NAMENI

<p>5. VELIKONOČNA NEDELJA 10. maj 2020 <i>Job, sp. mož</i> <i>Apd 6,1-7; Ps 33;</i> <i>1 Pt 2,4-9; Jn 14,1-12</i></p>	<p>7.00 Sv. Pavel – Prebold: za vse žive in + farane vseh treh župnij ter za zdravje, za bolne in zdravstveno osebje 8.15 Sv. Andraž: za + Damjana Dušiča – dar brata Janeza z družino (83)</p>
<p>Ponedeljek 11. maj <i>Estela (Zvezdana), mučenka</i> <i>Apd 14,5-18; Jn 14,21-26</i></p>	<p><i>Ta dan ni sv. maše</i></p>

<p>Torek 12. maj <i>Leopold Mandić, redovnik</i> <i>Apd 14,19-28; Jn 14,27-31</i></p>	<i>Ta dan ni sv. maše</i>
<p>Sreda 13. maj <i>Fatimska Mati Božja</i> <i>Apd 15,1-6; Jn 15,1-8</i></p>	<i>Ta dan ni sv. maše</i>
<p>Četrtek 14. maj <i>Bonifacij, mučenec</i> <i>Apd 15,7-21; Jn 15,9-11</i></p>	<i>Ta dan ni sv. maše</i>
<p>Petek 15. maj <i>Zofija (Sonja), mučenka</i> <i>Apd 15,22-31; Jn 15,12-17</i></p>	<i>Ta dan ni sv. maše</i>
<p>Sobota 16. maj <i>Janez Nepomuk, mučenec</i> <i>Apd 16,1-10; Jn 15,18-21</i></p>	18.00 za + Bernarda in Apolonijo Učakar (84)
<p>6. VELIKONOČNA NEDELJA 17. maj 2020 <i>Jošt, puščavnik</i> <i>Apd 8,5-8.14-17; Ps 66;</i> <i>1 Pt 3,15-18; Jn 14,15-21</i></p>	<p>7.00 Sv. Pavel – Prebold: za vse žive in + farane vseh treh župnij ter za zdravje, za bolne, zdravstveno osebje in rešitev iz epidemije</p> <p>8.15 Sv. Andraž: za + Venčeslava Tratnika (<i>obl.</i>) ter za + Silvo in starše (82)</p>

MISEL TEDNA

Mlad človek ne more biti malodušen, njegova pravica je sanjati velike stvari, iskati široka obzorja, upati si več in želeti dati najboljše od sebe za ustvarjanje nečesa novega. (*papež Frančišek, Kristus živi, 15*)

